

6471 <sup>29</sup>/<sub>4</sub> 37: 3. Beh. af F. t. L. vedr. Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m. 6472**[Aksel Larsen.]**

faar os til at tage Forbehold over for Forslaget, er, at Vitaminiseringen ikke gennemføres paa tilstrækkelig betryggende Maade og i tilstrækkeligt Omfang. Selve Forslaget indeholder jo ikke noget om dette; det bemyndiger Ministeren til at fastsætte de nærmere Regler o. s. v. Herom foreligger der imidlertid Oplysninger, der bl. a. fra Lægeside kritiseres meget stærkt. Man har ikke i Sinde at vitaminisere Margarine f. Eks. i det Forhold, hvori den vitaminiseres i Norge, men har i Sinde bl. a. at tilføre den et alt for ringe Kvantum D-Vitaminer, om hvilke Lægerne erklærer, at det netop er paa dette Omraade, der er størst Mangel i den danske Folkeernæring.

Den eneste Begrundelse, jeg har set for den mangelfulde Vitaminisering, som skal gennemføres efter denne Lov, er den, at i modsat Fald vilde Margarine blive et sundere Næringsmiddel end Smørret, og det kan man ikke risikere. Jeg synes, det er et stift Stykke, at man skal komme ud for en saadan Begrundelse. Altsaa, det er ligegyldigt, hvordan det har sig med Befolkningens Sundhed, Hovedsagen er, at visse Konkurrencemuligheder tages i Betragtning. Hvis dette spillede en saa stor Rolle, kunde man sikkert komme ud over det ved ogsaa at tilføre Smørret de Vitaminer, det mangler, men noget saadant finder man altsaa ikke paa.

Margarinen er et billigere Næringsmiddel end Smørret, det er derfor, der er et saa stort Margarineforbrug her i Landet. Det er blevet animeret ikke mindst derved, at der jo var Aar, hvor Landbruget var interesseret i, at der blev spist mest muligt Margarine og mindst muligt Smør i Danmark. Nu beklager man sig over, at dette er Forholdet, men det er en helt anden Side af Sagen. Det Lovforslag, vi har her, drejer sig om Vitaminisering af Margarine, det vil sige om Tilsætning til Margarine af visse Stoffer, der skal gøre den sundere som Folkenæringsmiddel, og saa synes vi, at saa skal man ikke gøre det saa mangelfuldt, som det forudsættes i Henhold til denne Lov og i Henhold til de Planer om Lovens Gennemførelse, man har, og derfor forbeholder vi os vor Stilling, det vil sige, vi agter ikke at stemme om det foreliggende Lovforslag.

**Ordføreren (Holger Eriksen):**

Over for de Udtalelser, der baade af det ærede Medlem Hr. Elbæk-Jessen og af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er fremsat om, at den Vitaminisering, der her vil foregaa, ikke er tilstrækkelig, vil jeg gerne anføre, at der jo desværre er Uenighed mellem de lærde, altsaa i dette Tilfælde mellem Ernæringsfysiologerne. De er endnu ikke naaet saa vidt frem i deres Forskningsresultater, at de med Bestemthed kan fastslaa, hvor stor en Mængde Vitaminer der skal tilføres, og navnlig er man ikke klar over, hvor stor en Mængde D-Vitaminer man kan tilføre uden at risikere at faa en ubehagelig Bivirkning. Jeg synes ikke, at vi her i Rigsdagen med nogen Føje kan diskutere Spørgsmaalet om Mængden af de Vitaminer, der skal tilføres. Vi maa nøjes med at henholde os til, at Sundhedsstyrelsen er gaaet ind for den Mængde, der er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget. Saa længe vi har Sundhedsstyrelsen med os, mener jeg, vi er paa den rigtige Side. Vi kan ikke henholde os til den enkelte Videnskabsmand, naar de forskellige Videnskabsmænd er saa grundigt uenige. Jeg kan saaledes anføre, at en Mand som Hindhede egentlig er af den Opfattelse, at Margarine slet ikke behøver at blive vitaminiseret, fordi den i Forvejen indeholder tilstrækkeligt med Vitaminer. Saa er der andre, der mener lige det modsatte, at man skal have mange flere Vitaminer. Men vi kan altsaa efter min Mening ikke her give os til at undersøge, hvem der har Ret, i hvert Fald ikke sætte os til Dommere derover; vi er nødt til at henholde os til Autoriteten, til Sundhedsstyrelsen, og det maa vi ogsaa gøre i Fremtiden.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Grønnings Forklaring med Hensyn til, hvorledes man vilde fremskaffe Græssmør til Iblanding af Margarine, maa jeg hævde, at den egentlig kun har teoretisk Interesse, eftersom man fra konservativ Side alligevel ikke har gjort noget for at faa Iblandingen gennemført. Jeg har allerede under anden Behandling gjort opmærksom paa, at man slet ikke har rejst Kravet i Udvalget. Det er altsaa, naar alt kommer til alt, noget, man ikke lægger Vægt paa, og det er der ikke noget at sige til, eftersom man fra Landbrugets Side ikke lægger